

Vasile Andreica

esența vie

Vasile Andreica s-a născut în 1978 la Satu Mare. Este absolvent de istorie-jurnalism. A activat în presa locală sătmăreană din 1997 până în 2020, fiind un apreciat jurnalist cultural la cotidianul *Informația Zilei*. A publicat poezii și traduceri în reviste culturale sătmărene ca *Signet* sau *Cronograf*. În anul 2020 a publicat *O carte de poezie* (creații proprii și traduceri) și *O carte de teatru* (dramaturgie), la Editura Contraste Culturale, fiindu-i puse în scenă piesele „Un nime-n drum” și „Casandra lasă Troia”. Ca traducător de poezie a debutat prin volumul bilingv *Iubire pur și simplu / Love pure and simple* al poetei israeliene de origine română Gabriela Baddour. A tradus în limba engleză volumul *Inteligența Materiei* de Dumitru Constantin-Dulcan (ediția aniversară) la Editura Școala Ardeleană în 2021 și are în pregătire alte câteva traduceri.

Cluj-Napoca
2022

Kaaba – piatra neagră venerată în Marea Moschee de la Mecca, punct pivotal al pelerinajului islamic

kitab – carte, în limba arabă

mol rulant (rolling maul, în engleză) – acțiune sincronizată a pachetului de înaintare în jocul de rugby union (în 15)

nirvana – idealul buddhismului, stingerea iluziei eului, nepătimirea

philia, eros, agape – trei tipuri de dragoste, în limba greacă a Noului Testament

qibla – în Islam, direcția spre care se îndreaptă capetele credincioșilor în timpul rugăciunii

satori – în buddhismul Zen, suprema iluminare: momentul când percepi direct natura ființei tale și a lumii, marcat în mod tradițional de un poem scris cu această ocazie

shahada – mărturisirea de credință islamică: nu există alt Dumnezeu decât Dumnezeu și Muhammad este trimisul Lui

stotra – imn de slavă, în hinduism

Sura Îndurării – Surah Ar-Rahman (Cel Milostiv), un capitol foarte poetic din Coran.

until it sleeps – „până când doarme” (tristețea), referință la cântecul trupei Metallica.

Cuprins

Introitus – Ars amandi	7
pastel cu tine.....	9
sufleu de poet.....	10
strofă în metru antic.....	11
în chipuri de femei	12
dakini stotra.....	14
sonetul tău	15
serenadă maură.....	16
seară bucolică.....	17
la un pahar de vorbă.....	19
psalm de seară	22
psalm concis	23
a n-a venire	24
sonetul regăsirii.....	25
nu ești a mea.....	26
ea era o bomboană	28
fata de marmură.....	30
romanță jucăușă.....	32
scene dintr-un basm arab uitat	33
micropoeme	45
sătul de salvatori	48
suită barocă de dragoste.....	49
<i>andantino semplice</i>	49
<i>andante con moto</i>	50
<i>adagietto cantabile</i>	51
<i>allegretto grazioso</i>	52
<i>larghetto quasi rondo</i>	53

<i>andante maestoso</i>	54
<i>allegro alla breve</i>	55
<i>allegro aperto</i>	56
<i>tempo di minuetto</i>	57
<i>presto giocoso</i>	58
<i>moderato allargando</i>	59
<i>andante ma adagio</i>	60
<i>largo con sordini</i>	61
<i>allegretto un poco moderato</i>	62
o mică mare serenadă	63
I. <i>adagietto notturno</i>	63
II. <i>mesto diminuendo</i>	64
III. <i>allegretto vivace</i>	65
IV. <i>finale – allegro maestoso</i>	66
sonet metaculinar	67
november rain	68
ora de culcare	69
rugby	70
Sekellenburg	71
țara cea de taină	72
imn de mulțumire	73
pseudocibernetică	74
rugămintă	75
poem de satori	77
ziua cea mare	78
credo	79
scrisoare deschisă către Omar	80
pom de iarnă	82
scrisoare Moșului	83
odă în metru clasic	84
înflorire	85
cântec de apă vie	86

nuntă în cer	88
eterna pandemie	89
coronasonete	90
I	90
II	91
III	92
IV	93
V	94
VI	95
VII	96
VIII	97
IX	98
X	99
XI	100
XII	101
mirungere	102
ciudatul carusel	103
lumina vechiului castel	104
ca ursul	106
risotto	107
fire albe	108
ne fierbe oala	109
un nor de poezie	110
esența vie	111
la poarta inimii tale	112
ardere-ntru tot	113
colina roșie	114
scrisoare amăruie	115
defulare	117
la ce bun?	118
dezabuzare	119
fold	120

toate pânzele jos	121
lacrimoteca	122
spovedania unui don juan.....	123
coniac nostalgic	124
balon rănit.....	125
emoții ruginii.....	126
doar stau.....	127
cântec pentru un soare mic	128
cântec smerit	130
until it sleeps	131
unicul gând	132
portret tăios	133
istorie și stare.....	134
terminus	135
retrezire	136
sub clarobscur	137
o zi bună	139
Communio – Închinare	140
post-scriptum.....	141
Glosar	143

Introitus – Ars amandi

Lumea de toate povestește și bântuie prin mintea mea,
De toate știe, cum iubește și cum trăiește cineva,
Au buchisit litera cărții și viața n-o vor asculta,
De parcă doar simbolul hărții m-ar duce pe străduța ta.

Nu este rea învățătura, trăirea însă-i altceva.
Cel ce la alții doar privește în veci nu poate învăța.
Două mâini calde se-mpreună cu alte două – iar așa
Ce-a pătimit lumea nebună nu bagă-n seamă nimenea.

În cărți se scrie cum iubirea te poate lesne transforma,
Dar, chiar turnată-n slove, firea uimirii n-o poți degusta.
Până nu sorbi din cupa vieții, dulce, amară, cum e ea,
Nu simți în faptul dimineții cum noaptea-n zi s-ar lumina.

Nu pune limite pe lume, căci lungă-i cercetarea ta.
O formă dragă sau un nume revigorează inima,
Dar forme, nume și istorii cât vei trăi se vor schimba.
Povești, momente și memorii în cartea vieții vei semna.

Ce-ți este dat îmbrățișează, cu grija și tandrețea ta,
Nu crede că în veci durează, dar nici uitării nu le da.
În toate sens s-a pus și pace, rogu-te, nu le tulbura.
Nu te stresa cu ce nu-ți place, să poți ce-ți place cultiva.

Atunci când toate par degeaba învață-te a contempla
Cum nu îți face bine graba și poți în tihnă aștepta,
Că se învâрте-a lumii roată și-i cu temei rotirea sa,
Iar fapta bună nu-i uitată și se plătește fapta rea.

În mici și mari găsești minunea unită cu mizeria,
În om e mare pasiunea și nu lipsește patima,
Dar totu-i pus cu chibzuință la cale spre-a echilibra
Dor, vis, chemare, străduință, durerea, ura, lacrima.

La toate liniștit privește, zâmbește calm în sinea ta.
E fericit cine iubește viața-n devenirea sa.
Că-i suferință ori speranță, de-o fi frumoasă, de-o fi grea,
Trăirea nu îți dă vacanță; nu poți să te ascunzi de ea.

pastel cu tine

alene-mi
amestec culorile
strânse din gene
de curcubeu

oarecum
oare cum?
te-aș întinde
pe pânză-n racord
prin cord
s-ajungă-n vibrația de la-nceput
misterioasa eterna eterica

și-n pastel giocond
rubicond
să-mi rămâi

oare?

nemuritoare.

sufleu de poet

starea poetică
e un bețiv rupt de foame
îmbătat de ego flambat
asaltat de cuvinte crude
care-i fac rău la stomac
și-atunci
în febra lui fără rezon
le-azvârle-n pagină frenetic
aseptic
toarnă ulei din rodul măslinilor pe care i-a golit de frunze
amestecă flegme acide din dispute anterioare
sărează totul cu sare de lacrimi
își sparge ouăle și adaugă smântână din producția proprie
după care cu ultimele puteri
se ridică în genunchi și pornește gazul cu dinții

iată omleta –
să vă fie de bine.

strofă în metru antic

ție, femeie frumoasă cu ochi răcoroși cum e mierea de izmă,
privirii ce vindecă sufletul înjosit de dureri, jar și pizmă,
trupului cald ce-nfășoară ființa mea-ntr-un voal de carismă,
buzelor care-mi ung fruntea cu mir dintr-o tainică crismă,
versuri fugare închin de psaltire turnată-n stihiri de catismă,
ție-ți cânt ode și arii păgâne-n melodice unduiri de melismă,
tu viața mi-o umpli de mii de culori luminând a ta prismă,
șamancă a tribului meu ce-l ferești de pierzare și schismă,
m-oi lăsa intubat de-al tău har și spălat ca-ntr-o clismă,
să devin pur precum chipul tău selenar? Am decis: mă.

în chipuri de femei

în ochiul ei sclipește un spirit de glumă
în palma ei caldă canioane de spumă
în mersul ei lin e-o-ntorsură absconsă
când pașii cei mici o cotesc a entorsă

alta peste drum e grăbită și șuie
nu vede prea bine și o ia spre statuie
o trezește un cor disonant de claxoane
fuge pe trotuar printre coji de banane

alta și-a-ndesat casca într-o ureche
perorează întruna cu și fără pereche
o fluieră-n vânt gunoierii-n pustie
se uită-mprejur ca o mătă zbanghie

femei ce se pierd în salata urbană
semințe-n cultura postcontemporană
prin ele-ar rodi postmodern Afrodita
de nu și-ar uita obosite ursita

mă uit și mă-ntreb unde-i tihna și rostul
când mai respiră și unde-și au adăpostul
când nevrotică se-nvârte-n jurul soarelui Terra
premenstruale crampe-nvârtoșind biosfera

în tine e liniște, iubito, răbdare
metaforice gânduri își aștern de culcare
în tine-mi găsesc învierea-n furtună –
de-ar ști ele cum ești!

dar tu știi?
noapte bună.

dakini stotra

în slava ochilor tăi noaptea a uitat de-ntuneric
în slava mâinilor tale se-aliniază planetele
când te încrunți se zborșește centura de meteoriți
iar Terra dansează din buric înfiorată

prin tine lumile-și capătă noima
telecomanda Domnului comută-n inima ta
șiruri de flori bat pas de paradă
împletind ghirlanda altarului tău

în privirea ta-i ciuperca Hiroshimei
și puterea centralei atomice
râuri de viață și stropi de moarte arunci
fără prezența ta nu se justifică zorii

în tine mă pierd, în tine mă caut
și-n tine-am pierit și prin tine înviu
și-n tine-s cuprins și-n tine se-adună
mirarea și farmecul de-a mai fi viu

sonetul tău

doamnă, era o vreme când te cântam în stotre
și-mi biciuiam simțirea la sânge să te uit,
păraai să vii din vremuri pierdute-n vag tumult
în lumea-n care demoni amorului pun contre
și-mi apăraai ca Evă de șarpe fascinată
când ochii tăi cei negri m-ademeneau nespus
de-am mers pe văi și dealuri pornit ca niciodată
ca-n templul vieții tale să mă jertfesc supus
și să-ți admir talentul și joaca și fervoarea,
să-mi aflu-mpărtășirea și binecuvântarea:
din tainică privire scoteam ca din fântână
găleți de dor ca gustul de tine să-mi rămână.
din flori de mac cunună îți faci și mă vrăjești –
dar, doamnă, opiu minții și inimii tu mi-ești.